

Den andra grunden avser felaktig rättstillämpning med avseende på artikel 87.1 EG och gemenskapsrättspraxis avseende bevisböda, såvitt avser att kommissionen bedömde den omtvistade åtgärden såsom stöd i den mening som avses i artikel 87.1, och bristande motivering i den överklagade domen. Förstainstansrätten gjorde framför allt en felaktig bedömning när den fastslog att det inte ankom på kommissionen utan i stället på Republiken Italien och berörda tredje män att visa att villkoren för att kunna tillämpa artikel 87.1 EG inte var uppfyllda med avseende på vissa kategorier av företag eller verksamhetsområden som berördes av nedsättningarna, och när den därav drog slutsatsen att det angripna beslutet inte är oförenligt vare sig med artikel 87.1 EG eller med principen om likabehandling, och att det inte heller hade ett motstridigt innehåll eller hade motiverats bristfälligt. Därutöver underlät förstainstansrätten att uttala sig beträffande klagandens uppfattning som framgår av dess talan att artikel 87.1 EG åsidosatts med avseende på icke-diskrimineringsprincipen och de uppenbara motstridigheterna vad beträffar motiveringen i samband med prövningen av undantaget enligt artikel 86.2 EG.

Den tredje grunden avser missuppfattningen av de faktiska omständigheterna och bevisningen samt felaktig rättstillämpning med avseende på kommissionens skyldighet att iakttä förfaranderegler och att iakttä principen om en grundlig och opartisk utredning. Av de handlingar som ingetts under förfarandet i första instans framgår nämligen att förstainstansrätten missuppfattade de faktiska omständigheter och den bevisning som den hade kännedom om och att den gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den underlät att fastslå att kommissionen inte uppfyllt de skyldigheter som åligger den vid utövandet av dess befogenheter enligt artiklarna 87 EG och 88 EG att iakttä förfaranderegler och genomföra en grundlig, noggrann och icke-diskriminerande utredning.

Den fjärde grunden avser felaktig rättstillämpning och att den överklagade domen är bristfälligt motiverad och har motstridigt innehåll med avseende på bedömningen av den bristfälliga motiveringen av det angripna beslutet. Härvid avses särskilt bedömningen av vilken rättslig betydelse kommissionens skrivelser av den 29 augusti och den 29 oktober 2001 ska ges med avseende på prövningen av kriterierna beträffande de ifrågavarande nedsättningarnas inverkan på konkurrensen och handeln. Mot bakgrund av de bestämmelser och principer som ligger till grund för fördragets system för kontroll av statligt stöd, är förstainstansrättens bedömning felaktig och saknar motivering i följande avseenden: i) slutsatsen att motiveringen i det angripna beslutet var tillräcklig för att möjliggöra för de italienska myndigheterna att besluta om vilka företag som skulle återbetala det stöd som de mottagit i enlighet med det angripna beslutet, ii) beslutet att endast tillmäta upplysningarna i kommissionens skrivelser av den 29 augusti och den 29 oktober 2001 en försumbar rättslig betydelse, genom att den bedömde att de utgjorde ett led i det lojala samarbetet mellan kommissionen och de nationella myndigheterna.

(¹) Kommissionens beslut av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter (EGT L 150, 2000, s. 50)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État den 2 mars 2009 — Graphic Procédé mot Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Mål C-88/09)

(2009/C 113/44)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Part i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Graphic Procédé

Svarande: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Tolkningsfråga

- 1) Vilka kriterier ska tillämpas för att avgöra huruvida kopiering utgör leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster [i den mening som avses i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund] (¹)?

(¹) EGT L 145, s. 1.

Talan väckt den 2 mars 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-89/09)

(2009/C 113/45)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och E. Traversa)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 43 i EG-fördraget, genom att begränsa antalet bolagsandelar, och därmed även antalet röstandelar, som får innehas av icke-biologer i ett Société d'Exercice Libéral à Responsabilité Limitée (bolag med begränsat ansvar för utövande av de fria yrkena) som driver laboratorier för biomedicinsk analys, till högst en fjärdedel och genom att förbjuda ägande av kapitalandelar i mer än två bolag bildade i syfte att gemensamt driva ett eller flera laboratorier för biomedicinsk analys
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen åberopar två grunder till stöd för sin talan, vilka avser åsidosättande av artikel 43 i EG-fördraget.

Sökanden konstaterar först att den nationella lagstiftningen otillbörligen inskränker etableringsfriheten som garanteras i fördraget genom att begränsa den kapitalandel som delägare som inte är fackmän får inneha i ett Société d'Exercice Libéral à Responsabilité Limitée (bolag med begränsat ansvar för utövande av de fria yrkena), som driver laboratorier för biomedicinsk analys, till 25 procent. Det syfte som har åberopats som motivering av svaranden, skyddet för folkhälsan, skulle nämligen kunna uppnås med hjälp av mindre ingripande åtgärder än de som är aktuella i förevarande fall. Kommissionen framhåller, i detta hänseende, att medan det förefaller befogat att kräva att biomedicinska analyser utförs av kompetent personal med adekvat yrkesutbildning, så förefaller uppställandet av sådana krav för att endast äga eller driva biomedicinska laboratorier däremot oproportionerligt i förhållande till det syfte som eftersträvas.

Kommissionen kritiserar dessutom det generella förbudet för icke-fackmän att förvärva kapitalandelar i mer än två bolag bildade i syfte att gemensamt driva ett eller flera laboratorier för biomedicinsk analys. Det syfte som åberopats som motivering av svaranden, att säkerställa att fackmän inom sektorn förebehålls befogenheten att fatta beslut och sin ekonomiskt oberoende ställning samt nödvändigheten av att säkerställa en jämn fördelning av laboratorier inom det nationella territoriet, kan inte motivera de inskränkande nationella åtgärder som vidtagits.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 6 mars 2009 — Hartmut Eifert mot Land Hessen

(Mål C-93/09)

(2009/C 113/46)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hartmut Eifert

Motpart: Land Hessen

Övrig part: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Tolkningsfrågor

1) Är artiklarna [42] första stycket punkt 8b1 och 44a i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om

finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209 av den 11 augusti 2005, s. 1), tillagda genom rådets förordning (EG) nr 1437/2007 av den 26 november 2007 om ändring av förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 322 av den 7 december 2007, s. 1), ogiltiga?

2) Är kommissionens förordning (EG) nr 259/2008 av den 18 mars 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller offentliggörande av uppgifter om de stödmottagare som får stöd från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 76 av den 19 mars 2008, s. 28)

a) ogiltig

b) eller giltig endast av den anledningen att Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG (EUT L 174 av den 28 juni 2006, s. 5) är ogiltig?

Om de bestämmelser som anges i den första och den andra frågan är giltiga:

3) Ska artikel 18.2 andra strecksatsen i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281 av den 23 november 1995, s. 31) tolkas så, att offentliggörande enligt kommissionens förordning (EG) nr 259/2008 av den 18 mars 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller offentliggörande av uppgifter om de stödmottagare som får stöd från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) inte får äga rum förrän det förfarande som ersätter anmälan till tillsynsmyndigheten och som anges i denna artikel har genomförts?

4) Ska artikel 20 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281 av den 23 november 1995, s. 31) tolkas så, att offentliggörande enligt kommissionens förordning (EG) nr 259/2008 av den 18 mars 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller offentliggörande av uppgifter om de stödmottagare som får stöd från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) inte får äga rum förrän den förhandskontroll har genomförts som föreskrivs i nationell rätt för detta fall?